

Datum van inontvangstneming : 21/11/2016

Processtuk

Varia

Antwoord op het verzoek om inlichtingen

Zaak C-390/16*

Stuk ingediend door:

Szombathelyi Törvényszék (Hongarije)

Naam van de zaak:

■

Datum van indiening:

12 oktober 2016 (origineel)

Prejudiciële zaak C-390/16***Verwijzende rechter: Szombathelyi Törvényszék – Hongarije***

(omissis)

Op 20 september 2016 ontving de Szombathelyi Törvényszék (hierna: „verwijzende rechter”) het door de griffie van het Hof aan hem betekende exemplaar van het arrest van 9 juni 2016 in de zaak Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423) alsook een verzoek van die griffie, ondertekend door administrateur István Illésy. De verwijzende rechter heeft kennisgenomen van het arrest, dat in een vergelijkbare aangelegenheid is geweest als de vragen waarmee hij de prejudiciële procedure in de onderhavige zaak heeft ingesteld, alsook van het verzoek dat in de onderhavige zaak is gedaan. Gelet op de toepassing van het recht in Hongarije sinds de uitspraak van dat arrest, de praktijk van de rechterlijke instanties waarbij dergelijke zaken aanhangig zijn gemaakt, de juridische stand van zaken en de regelgevende context – waaronder het acquis van de Unie – heeft de **verwijzende rechter** besloten dat

alle vragen – (nrs. 1 en 2) – die hij heeft gesteld in beschikking nr. Beü. 7/2016/6, waarbij een prejudiciële procedure is ingesteld, moeten worden gehandhaafd.

* Procestaal: Hongaars.

Ondanks het oordeel van het Hof in het betekende arrest in de zaak Balogh (C-25/15), is de verwijzende rechter in het licht van dat arrest van oordeel dat het in de betrokken context noodzakelijk is om te antwoorden op de door hem gestelde vragen over de [betrokken] uitlegging van het Unierecht. [Or. 2]

I.

Redenen voor de handhaving van de prejudiciële procedure

- 1 In de zaak Balogh (C-25/15) heeft het Hof, op eigen initiatief en zonder uitdrukkelijk verzoek in die zin van de verwijzende rechter – volgens de praktijk van toepassing van het acquis van de Unie – een arrest gewezen over de procedure waarover de vraag van de Hongaarse rechter ging in het licht van kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 en besluit 2009/316/JBZ van de Raad van 6 april 2009. Die vraag had slechts betrekking op de kosten voor het gebruik van de moedertaal. Derhalve is er niet alleen een rechtvaardiging voor de uitlegging van een „recht van de Unie” [met gevolgen voor] de nationale regelingen ter uitvoering van bepaalde aspecten van het beginsel (kaderbesluit) in de vorm van een eenvoudig besluit, maar ook voor de uitlegging van het primaire recht – betreffende de fundamentele beginselen – zoals neergelegd in het VWEU.
  - In dit verband is de praktijk van de Hongaarse rechterlijke instanties inzake de tenuitvoerlegging van de bijzondere procedure waarvan de verenigbaarheid met het Unierecht „twijfelachtig” was, immers niet uniform geworden sinds de uitspraak van het gewezen arrest. Bepaalde rechterlijke instanties zijn, gelet op de kenmerken van het kaderbesluit in het Unierecht, die procedures blijven toepassen in afwachting van de verwachte wijzingen van de Hongaarse regeling, terwijl andere rechterlijke instanties de bij hen aanhangige zaak hebben geseponeerd en er derhalve geen uitspraak in hebben gedaan of ze hebben terugverwezen naar de rol in afwachting van een uniforme rechterlijke praktijk. De nationale regeling is nog niet [gewijzigd]. Indien de verenigbaarheid met het primaire recht zou worden getoetst, zouden de geadieerde Hongaarse rechterlijke instanties de nationale regeling echter automatisch buiten toepassing kunnen laten en zou het beginsel van wederzijdse erkenning zonder „nationale beperking” of nationale filter kunnen gelden. (Natuurlijk kunnen de Hongaarse rechterlijke instanties nu reeds kiezen voor een passende oplossing naar Unierecht.)
  - In de in het betekende arrest onderzochte rechtshandelingen van de Unie betreft het beginsel van wederzijdse erkenning (naast de bij het kaderbesluit en het besluit geregelde aangelegenheden) bovendien veel ruimere gebieden dan het taalgebruik en de kosten, [namelijk vragen die kunnen rijzen] met betrekking tot de wederzijdse inaanmerkingneming van [Or. 3] buitenlandse

■

beslissingen in de lidstaten (zie de registraties, latere gevolgen die aan de beslissingen kunnen worden toegekend enzovoort).

- 2 **Voor het onderzoek of de voornoemde Hongaarse bijzondere procedure verenigbaar is met het beginsel van wederzijdse erkenning, namelijk bij de uitlegging van het Unierecht, moeten veel ruimere kwesties worden onderzocht dan de kwesties die zijn behandeld in het betekende arrest. In casu – in zaak C-390/16 – moet concreet ook worden onderzocht of de nationale rechter, na de betekening, maatregelen kan nemen die, vergeleken bij [de maatregelen waartoe is besloten door] de rechter die de beslissing heeft gegeven, tot gevolg hebben dat de buitenlandse beslissing op de een of andere manier wordt gewijzigd** (zie in het bijzonder de doelstelling van uniformering, bijvoorbeeld met betrekking tot het uniforme systeem van registratiecodes enzovoort).
- 3 **De kwestie van het ne bis in idem-beginsel heeft ook betrekking op het beginsel van wederzijdse erkenning (zie tweede vraag). De verenigbaarheid van de Hongaarse regeling moet immers ook aan dat beginsel worden getoetst**, aangezien de Hongaarse rechter in die „procedure voor de erkenning van een buitenlandse beslissing als bijzondere procedure” de strafbare feiten waarover in het buitenland reeds uitspraak is gedaan, overeenkomstig het geldende Hongaarse recht kwalificeert en – overeenkomstig de voorschriften inzake de Hongaarse bijzondere procedure – straffen en andere maatregelen kan opleggen die verschillen van de bij de buitenlandse beslissing opgelegde sancties. (Het kan derhalve gebeuren dat in de Hongaarse beslissing met betrekking tot dezelfde feiten geheel andere inbreuken worden vastgesteld dan in de buitenlandse beslissing, om nog maar te zwijgen van de straffen. In Hongarije mogen evenwel geen zwaardere straffen worden opgelegd dan de in het buitenland opgelegde straffen.)
- 4 **Het onderzoek of de Hongaarse regeling verenigbaar is in het licht van het ne bis in idem-beginsel is ook belangrijk** omdat die „procedure voor de erkenning van een buitenlandse beslissing als bijzondere procedure” verschilt van het geval waarin de Hongaarse rechter ook een bijzondere procedure inleidt maar met het oog op de concrete tenuitvoerlegging van de buitenlandse beslissing in Hongarije – voor de toepassing van een gevangenisstraf, de inning van een geldboete enzovoort – met dien verstande dat ook in dat geval dezelfde soort „erkenningsprocedure” wordt gevolgd, voorafgaand aan de werkelijke tenuitvoerleggingsmaatregelen. Met andere woorden, in die andere procedure kunnen ook andere maatregelen ten uitvoer worden gelegd dan de in het buitenland opgelegde maatregelen. Deze oplossing kan derhalve aan de toepassing van het nationale recht worden onttrokken door een toetsing van de betrokken bijzondere procedure aan het Unierecht, meer in het bijzonder, door de vaststelling van een – eventuele – schending van het ne bis in idem-beginsel. [Or. 4]

- 5 **[Door het belang – volgens de wetgever en in het bijzonder volgens de rechtspraak –] van de vaststelling van een schending van het primaire recht beschikken de Hongaarse nationale rechterlijke instanties over een bevoegdheid tot automatische toepassing van het recht, [dit in tegenstelling tot wat het geval is voor] de uitlegging [van] uitvoeringshandelingen, aangezien het om een aarzelende rechtspraak blijkt te gaan, of de gebruikelijke praktijken, die zich kort na het betekende arrest hebben ontwikkeld.**

II.

Aangaande de tweede vraag is de verwijzende rechter van oordeel dat voor de uitlegging van het ne bis in idem-beginsel kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie, relevant is „in de procedure ten gronde” in de onderhavige bij het Hof aanhangige zaak.

- 1 **De reden van die relevantie is dat de buitenlandse beslissing – afgezien van het feit dat het bestaan van de „buitenlandse beslissing over een strafbaar feit” bij de straftoemeting in de latere strafprocedure een verzwarende omstandigheid vormt – geen ander rechtsgevolg kan hebben bij ontstentenis van een aan het einde van die Hongaarse bijzondere procedure genomen beslissing.**
- 2 **De inaanmerkingneming van alle buitenlandse beslissingen in Hongarije kan de verdachte in een strafprocedure een gelijke behandeling, een uniforme vaststelling van de schuld en een uniforme straftoemeting garanderen. (Derhalve kan zich bijvoorbeeld niet de situatie voordoen dat – terwijl de Hongaarse rechter een buitenlandse beslissing met betrekking tot een bepaalde verdachte heeft erkend, waardoor die verdachte de hoedanigheid van bijzondere recidivist kan hebben, zodat het strafmaximum voor het zwaarste gepleegde strafbare feit bij de straftoemeting met de helft wordt verhoogd – aan plegers van strafbare feiten van dezelfde soort, die eveneens in het buitenland zijn gepleegd, een veel lichtere straf kan worden opgelegd door een niet-erkenning, aangezien bij ontstentenis van erkenning geen rekening kan worden gehouden met [de veroordeling in het buitenland].) [Or. 5]**
- 3 **De aan het einde van die bijzondere procedures genomen „erkenningsbeslissing” van de Hongaarse rechterlijke instanties maakt het reeds mogelijk om rekening te houden met in de andere lidstaten van de Unie gegeven beslissingen alsof het om beslissingen van de Hongaarse rechterlijke instanties ging. Afgezien van het hierboven omschreven geval, bestaat er immers geen Hongaarse regeling op grond waarvan automatisch rekening kan worden gehouden met een buitenlandse beslissing.**

- 4 Gelet op de geldende Hongaarse regeling impliceert dit alles dat een buitenlandse beslissing in een latere procedure in Hongarije slechts in aanmerking kan worden genomen door de erkenning van die buitenlandse beslissing, die derhalve relevant is voor alle buitenlandse beslissingen en [gebeurt via] de betrokken procedure ten gronde (dat wil zeggen een bijzondere procedure), zoals in het geval van de procedure tegen [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Zonder die procedure op grond van de geldende regeling, is de inaanmerkingneming van de buitenlandse beslissing in een latere strafprocedure – na de inschrijving ervan in het Hongaarse strafregister – onmogelijk.

Gelet op de voorgaande overwegingen verzoekt de verwijzende rechter de griffier van het Hof eerbiedig om ermee in te stemmen om, op basis van zijn [onderhavige gemotiveerde verklaringen], de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn voor de beantwoording van de prejudiciële vragen en de organisatie van het werk van het Hof.

Szombathely, 7 oktober 2016

[ondertekening]